

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

KANALVY FRÅN SUNNE. — FOTO. G. REIMERS, GEFLE.

14:DE ÅRG.

DEN 17 AUGUSTI 1913.

N° 46.

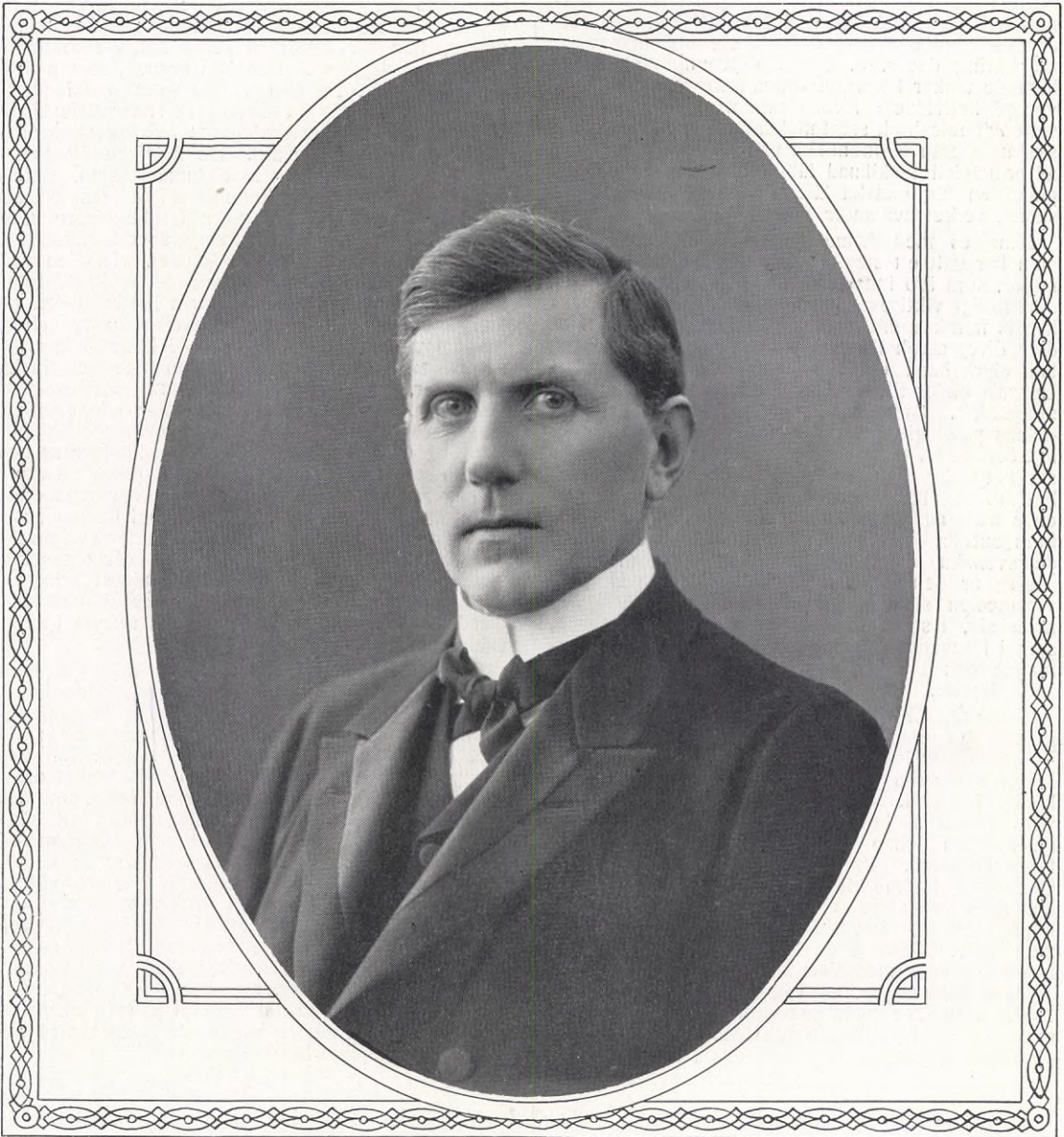

Foto. Larsson, Uppsala.

Kliché: Bengt Sjöström

Urib. Quensel

ULRIK QUENSEL.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Det försäljningsförbud i afseende på starkare alkoholhaltiga drycker, som i större delen af vårt land genomfördes under 1909 års stora arbetsinställelse, och de gynnsamma följder, desamma i olika afseenden medförde, gäfvö sådan vind i seglen åt de förbudsvänliga sträfvandena på det nykterhetspolitiska området, att dessa plötsligen fingo en aktualitet, som de dessförinnan torde saknat. Öfver hälften af vårt lands myndiga befolkning uttalade sig vid den därpå följande förbudsomröstningen till förmån för ett absolut rusdrycksförbud, och toges hänsyn till, att vid den ifrågavarande omröstningen ett mycket stort antal personer icke anträffades med frågolistor är det sannolikt, att den föreiintliga majoriteten i verkligheten närmade sig eller öfverskred dubbelt flertal. De å andra sidan, som visserligen insågo vikten af restriktiva åtgärder, men mest hade blicken fäst på svårigheterna ur internationell och andra synpunkter att göra ett rusdrycksförbud effektivt, samlade sig småningom allt mer kring det s. k. Brattska programmet, hvars bärande tankar i korthet kunna sammanfattas i krafven på individuellt förbud mot minutköp vid konstateradt missbruk samt utskänkningens fullständiga skiljande från ekonomiska privata intressen. Med all principiell åtskillnad låta de båda riktningarna i praktiken sig ganska lätt förena och fullständiga i själfva verket hvarandra.

Jämsides med denna nykterhetspolitiska diskussion har gått ett stegradt intresse för de teoretiska frågor, som äro inneslutna i alkoholspörsmålet. Den ojämförligt viktigaste produkt af detta intresse som hittills framkommit, utgöres otvifvelaktigt af de studier öfver alkoholismens patologi, som helt nyss i två digra band utgivits af prof. Ulrik Quensel i Uppsala under titeln "Alkoholfrågan från medicinsk synpunkt". Dessa studier ådagalägga väl, att alkoholens patologiska värkningar i enskilda fall ansenligt öfverdrifvits, men hafva i själfva verket sin största betydelse däri, att de klagöra, huru obetydligt utredt alkoholspörsmålet i medicinskt hänseende trots alla experiment och forskningar dock allt framgent är. Det bör därför utgöra en sporre för de svenska nykterhetsvännerna att genom rikliga anslag ur den s. k. nykterhetsprocenten af bränvinsmedlen sätta svenska forskare, som därtill anmäla sig, i stånd att underkasta de olika problem, som i förevarande hänseende framställa sig, uttömmande och i definitiva resultat utmynnande fortsatta studier.

Johan Ulrik Theodor Quensel tillhör en familj, hvars medlemmar så långt den kan följas tillbaka — och det är icke så kort, ty stamfadern lefde på Magnus Gabriel De la Gardies dagar — med förkärlek hängifvit sig åt lärda idrotter. Föräldrarna voro läroverksadjunkten, sedermera bankdirektören, fil. doktor Johan Ulrik Quensel och hans maka Hilda Grönvall. Ur detta äktenskap föddes Ulrik Quensel i Malmö den 16 juni 1863, hvadan han helt nyss kunnat fira sin 50-årsdag. Vid därvarande högre elementarläroverk aflade han mogenhetsexamen 1881. Samma år kom han som student till Lund där han med ifver hängaf sig åt studier för med. kand.-examen, med hvilken han blef färdig 1887. Härunder hade hans intresse för patologien redan gjort sig gällande och 1885—1888 hade han förmånen tjänstgöra dels som e. o., dels som ord.

amanuens vid patologiska institutionen under prof. Odenii bepröfvade ledning. När han därefter kom till Karolinska institutet, fick han i Axel Key ytterligare en framstående handledare i samma ämne. Han blef snart äfven här amanuens vid patologiska institutionen och tjänstgjorde allt emellanåt som t. f. laborator, redan innan han 1892 aflade med. licentiatexamen. Följande år disputerade han för doktorsgraden på en afhandling med titel: "Studier öfver den kroniska gastritens histologi" och innehad därefter oafbrutet förordnanden dels som laborator, dels som e. o. professor i patologisk anatomi, ända tills han 1902 utnämndes till innehafvare af sitt nuvarande ämbete, professuren i patologi och allmän hälsovård vid Uppsala universitet. År 1894 mottog han i Lund med. doktors-hatten.

En del af de undersökningar, hvilka prof. Quensel framlagt i sitt ofvan angifna arbete, ha förut varit i någon mån bekanta för allmänheten från de föreläsningar, han för något år sedan höll vid sommarkurserna i Uppsala. Det bör erinras, såsom förf. själf framhåller, att han vid desamma i hufvudsak mest inskränka sig att afhandla den *teoretiska* sidan af läran om alkoholvärkningarna och då framför allt från patologiens synpunkt. De *kliniska* synpunkterna ha sålunda nästan helt lämnats åsido. Emellertid har han därvid kommit till det resultat, att åtskilliga i den alkohollogiska lärobokslitteraturen upptagna lärosatser, som af många ansetts fastslagna, enligt hans förmenande icke äro det. Hela den med nykterhetsfrågan sammanhängande mäktiga folkörelsen, uttalar han med hänsyn härtill "hvilas på starka etiska och sociala bevekelsegrunder och ej på så svaga fötter, att den skulle kunna lida afsevärdt men däraf, att en eller annan af de medicinska lärosatser, som framstälts såsom vetenskapligt fastslagna, skulle befinnas vara osäkra eller oriktiga. Om de af kritiken påvisade uppenbara oriktigheterna utgallras ur de populära framställningarna och läroböckerna, kan det hela endast komma att vinna därpå. Ja, det är nödvändigt för sakens egen skull, att undervisningen i s. k. alkohologi liksom i alla andra ämnen är i alla enskilda punkter så korrekt och vederhäftig som möjligt samt öfverensstämmande med vetenskapens närvarande ställning till de afhandlade frågorna. Är en fråga ej tillräckligt utredd, så bör detta ock komma till uttryck i framställningen".

Det är den ena hufvudsidan af prof. Quensels program för det föreliggande arbetet. Den andra, som han ej håller försummar att gång på gång understryka, har han i inledningen formulerat så: "Så vidt det gäller alkoholens inverkan på människokroppen och de sjukdomar, som missbruket orsakar, är den naturligtvis en *medicinsk* fråga, som den medicinska vetenskapen har till uppgift att söka utforska. Men den är å andra sidan ett stort *socialt* problem, i det att missbrukets följder ej endast drabba den skyldiga individen, utan äfven oskyldiga, då ju fattigdom och elände i drinkarens familj äro superioriets följeslagare, för att ej tala om de olyckor, som under rusets inflytande anstiftas. Härigenom blir alkoholsjukdomen såväl i akut som kronisk form ett samhällsöndt, en samhällssjukdom, hvars bekämpande är en social fråga af största vikt".

Denna sida af alkoholfrågan väntar på sin objektive, vetenskaplige bearbetare.

Vid besök i de stora utländska museernas porträttsamlingar upptages vårt intresse väl främst af deras mest berömda målningar och förbise vi därvid möjligheten af någon bild som leder sitt ursprung från Sverige och som därför här ha ett särskildt intresse för oss. Påträffar man emellertid ett sådant porträtt föreställer det vanligen någon medlem af våra svenska konungahus och har det sannolikt lämnats såsom minnesgåfva till en utländsk furste eller sändebud. Många af bilderna äro unika, fint utförda och försedda med dyrbara infattningar samt torde i allmänhet ej vara förut reproducerade i svenska tidsskrifter eller böcker.

Vi göra en början med Rosenborgs slott och hänvisatill resp. porträtt med åtföljande beskrifningar.

Rosenborgs slott.

Kristian IV anlade under åren 1610—1624 i Köpenhamn lustslottet Rosenborg, hvilket sedan 1858 innesluter "De danska konungarnes kronologiska samling", som i afseende på dyrbarheter af guld, silfver och ädelstenar m. m. räknas såsom ett af Europas iöfnämsta museer. Här finnas även några porträtt af svenska kungliga personer, bland hvilka de i konsthistoriskt hänseende värdefullaste bilderna äro:

1. Drottning Kristina.

Miniatyrporträtt i emalj af Pierre Signac. Bilden visar drottningen iförd röd klädning och pärlhalsband.

Då Magnus Gabriel De la Gardie var ambassadör i Frankrike blef han uppmärksam på denne unge konstnär och antog honom i drottning Kristinas tjänst. Han har målat porträtt, dosor och ur. I Statens historiska museum i Stockholm finnes

3. KARL XI.

1. DROTTNING KRISTINA.

4. ULRIKA ELEONORA
D. Ä. Karl XI:s drottning.

2. HEDVIG ELEONORA.
Karl X Gustafs drottning.

hans mästerverk, ett ur, på hvilket drottning Kristina är framställd såsom segerns, jaktens och hafvets gudinna. A boettens insida synas i bakgrunden grefve De la Gardie med grefvinna samt landtgrefvinnan Eleonora Katarina af Hessen.

Af drottning Hedvig Eleonora fick Signac i uppdrag att för hennes samling resa omkring i olika länder och afmåla samtidens furstar. Tyvärr har denna kollektion gått ur Sverige och återfinnes numera i den Antellska samlingen i Helsingfors. Vidare har Signac gjort ett miniatyrporträtt öfver

Karl XI, hvilket har följande inskrift: "Qui m'ayme me porte et qui me porte ayme la patrie."

Konstnären afled i Sverige 1684.

2. Hedvig Eleonora.

(Karl X Gustafs drottn.)

Miniatyrmålning af okänd konstnär. Drottningen är iförd röd klädning, pärlhalsband och har pärlor i håret och öronen. Miniatyrens baksida är försedd med krönt namnschiffer "H. E. R. S." i hvitt.

3. Karl XI.

Miniatyrmålning på elffenben af Elias Brenner. Konungen är iförd rustning med guldnaglar och bär en i blåt band hängande medaljong af guld. Bildens baksida är försedd med ett krönt C. omgifvet af barockornament.

Ehuru detta porträtt ej är signeradt, kan det dock tåmligen säkert hänföras till den svenske hoiminatymålaren Elias Brenner, hvilket målningssätt det liknar. Brenner signerade aldrig sina miniatyrer. Han antogs 1677 i Karl XI:s tjänst och är den ypperste af 1600-talets miniatyrmålare i Sverige. Då Signac dog, erhöll Brenner dennes plats såsom hoiminatymålare med en lön

ROSENEORGS SLOTT.

5. ULRIKA ELEONORA D. Ä.

af 500 Dlr. Det var dåtidens sed, att främmande furstar och sändebud såsom erinran fick konungens eller drottningens konterfej, vanligen infattadt i diamanter. Infattningen kunde gå till 1200—2400 Dlr, under det att Brenner fick endast 40 å 50 Dlr för ett porträtt.

Den danske envoyéen Stockfleth fick 1691 ett diamantskycke med konungens bild och då det danska sändebudet Luxdorph dog, erhöill enkan såsom afskedspresent ett porträtt af Karl XII, infattadt i rosenstenar till ett värde af 2400 Dlr. Brenner stod högt i gunst hos både Karl XI och drottning Ulrika Eleonora d. ä., hvilken senare plögade under det stilla lif hon förde måla i såväl olja, akvarell som

8. SOFIA MAGDALENA (*Gustaf III:s drott.*) MED SIN MOR, DROTTNING LOUISE AF DANMARK.

4. Ulrika Eleonora d. ä.

(Karl XI:s drottning).

Emaljmalning i miniatyr af Josias Barbette. Signerad J. B. 1694.

Drottningen är klädd i blå dräkt och försedd med långa pärlor i öronen.

Josias Barbette föddes antagligen 1650 och kom från Strassburg till Köpenhamn, där han 1731 afled. Han var en skicklig målare och hans arbeten äro

6. KARL XII OCH HANS SYSTER, HEDVIG SOFIA AF HOLSTEIN-GOTTORP.

så minutiöst utförda, att de måste ses med förstoringsglas.

5. Ulrika Eleonora d. ä.

(Karl XI:s drottning).

Målning i olja af David Klöcker Ehrenstrahl 1681. Drottningen bär en gul klädning och blå mantel, hvilken sammanhålles på bröstet med en agraff.

Ehrenstrahl, vår storhetstids förnämste historiker och porträttmålare, föddes 1629 i Hamburg och kom 1651 till Sverige. Eftersom han 1661 hof-ter resor i utlandet blef han 1661 hofmålare samt afled 1698 efter att hafva utfört ett mycket stort antal verk, alla af utomordentligt konstvärde.

7. GUSTAF III.

6. Karl XII och hans syster Hedvig Sofia, af Holstein-Gottorp.

Målning i olja af *David Klöcker Ehrenstrahl* 1687. Syskonen äro framställda i antika dräkter Konungen är klädd i hvit tunik, blå mantel med agraff på skuldran samt små sandaler. Han har en kommandostaf i handen. Prinsessan bär röd klädning, fladdrande mantel samt hvit kjol.

7. Gustaf III.

Miniatur på elfenben af ovanlig form med kunglig krona på ramen.

Konstnären är okänd. Konungen som har pudrad frisy med svart slejff samt spetshalsduk, är iförd guldbroderad röd dräkt med serafimerordens blå band öfver höger skuldra och om halsen en medalj.

8. Sofia Magdalena

(Gustaf III:s drottning)

med sin mor drottning Louise af Danmark.

Miniaturmålning af okänd mästare. Drottning Louise har pudrad frisy med diamantsmycke i håret och i örönen samt på bröstet. Hon är iförd hvit klädning af guldbrokad och spetsar samt röd hermelinskappa, besatt med guldkronor. På bröstet synes ordenstecknet *L'union parfait*, instiftad 1732 af danska drottningen Sofia Magdalena och utdelad endast af henne.

Vid sidan en krona och i bakgrunden ett landskap. Prinsessan Sofia Magdalena har dräkt af samma slag som modern, äfven hon prydd med dyrbara smycken.

Ram med kunglig krona.

9. HEDVIG ELISABETH CHARLOTTE.
(Karl XIII:s drottning.)

9. Hedvig Elisabeth Charlotta

(Karl XIII:s drottning.)

Miniaturmålning på elfenben af *Cornelius Höyer*. Drottningens klädning är besatt med spetsar. På bröstet ett krönt porträtt samt diamantsmycke. Knappar, armband och örönpnydner af ädelstenar. Högt uppsatt pudrad frisy med diamantgraff samt svarta och hvita fjädrar.

Höyer (f. 1741 † 1804), en danskfödd miniaturmålare med stort europeiskt rykte. Han utbildade sig i Köpenhamn vid Konstakademien. Under Andreas Tornberg studerade han miniaturmaleriet och reste därefter till Paris samt var elev hos Massé. Hofmålare 1770 i Köpenhamn och 1781 professor. Höyer företog resor till Ryssland, Preussen och Sverige, där han målade Gustaf III o. den kungliga familjens medlemmar.

10. Gustaf

hertig af Upland.

Miniaturmålning af *Johan Way*. Prinsen är klädd i uniform med serafimerordens kraschan å bröstet. Way föddes 1792 på Gotland. Fadern var engelsman. Way blef underlöjtnant 1813 samt deltog i fälttågen till Tyskland och Norge. Han tog sedan afsked och utbildade sig till målare i Brüssel. Hemkommen 1820, kunglig hofmålare och professor. Bland hans arbeten märkas porträtt af drottning Desideria och Oskar I, glasmålningar i Uppsala o. s. v.

10. GUSTAF, HERTIG AF
UPLAND.

Text till bild å sid. 727.

Under fotvandringståd, som jag i sommar företagit genom Smålandsbygderna blef jag i Vrigstads socken — belägen omkring 6 mil norr om Växjö — uppmärksam på ett par kulturhistoriska byggnader af stort värde. Dessa byggnader, som mig veterligen ej förut varit afbildade eller ens omnämnda i pressen, synas mig därför väl förtjänta att en liflig uppmärksamhet på grund af den större roll de spela för en intresserad kulturhistorisk forskning.

Det större huset, längst till höger om bron, är ett minne från lundaprofessorn *Esaias Tegnér*s herdeskap öfver Växjö stift. Ritningar till detsamma äro egenhändigt gjorda af biskopen själf, som därmed lade grunden till en för församlingen synnerligen efterlängtd och med glädje motsedd uppryckning af skolväsendet. *Esaias Tegnér* utnämndes till biskop i Växjö 1824. På försommaren 1825 gjorde den nye biskopen sin första stora smålandsresa och besökte då äfven Vrigstad. Skolväsendet här befann sig vid denna tid i yttersta misär, och kommunen ansåg sig sakna medel för att få en uppryckning till stånd. I Vrigstads prästgård sammanträdde emellertid *Tegnér* med en rik enka, *Elisabeth Hafström*, kallad jägmästarinnan. *Tegnér* framkastade under samtalen med henne flera frågor rörande skolan, och detta på ett sådant sätt att enkan, smickrad af biskopens uppmärksamhet, till slut förklarade sig skola med en donation hjälpa upp sa-

ken. Därmed var affären utagerad, och biskopen gjorde med egen hand upp ritningarna till det nya skolhuset, allt in i minsta detalj. Det är detta skolhus, som synes å bilden. Under sin biskopstid inspekterade *Esaias Tegnér* sitt skolhus tvenne gånger. År 1882 uppbyggde församlingen ett nytt skolhus, men det gamla användes ännu som lärebostad.

Det mindre huset, som synes å bilden, bevaras nu uteslutande af pietetshänsyn. Det är, så litet och oansenligt det synes, Sveriges första praktiska skola. Det var här idén upprann till bildande af *Palmgrenska skolan* i Stockholm, hvilken senare nu fått så många efterföljare i landet. Under gamle kyrkoherde *Palmgrens* tid på 1840-talet hände att en vandrande bokbinderiarbetare kom till prästgården och begärde härberge. Detta fick han en lång tid bortåt, men måste i ersättning lämna undervisning i sitt yrke åt gårdens folk, prästfamiljens barn och äfven andra i trakten intresserade. Öfriga luffare, som ankommo till prästgården behandlades på samma sätt. En drängstuga — samma lilla hus, som återgives här öfvan — apterades till lärosal för en hel del varierande yrken, alla af rent praktisk betydelse, Och hos kyrkoherde *Palmgrens* son, som äfven undervisats i den lilla stugan, slog idén sedermera an. och därigenom lades grunden till *Palmgrenska skolan* i Stockholm.

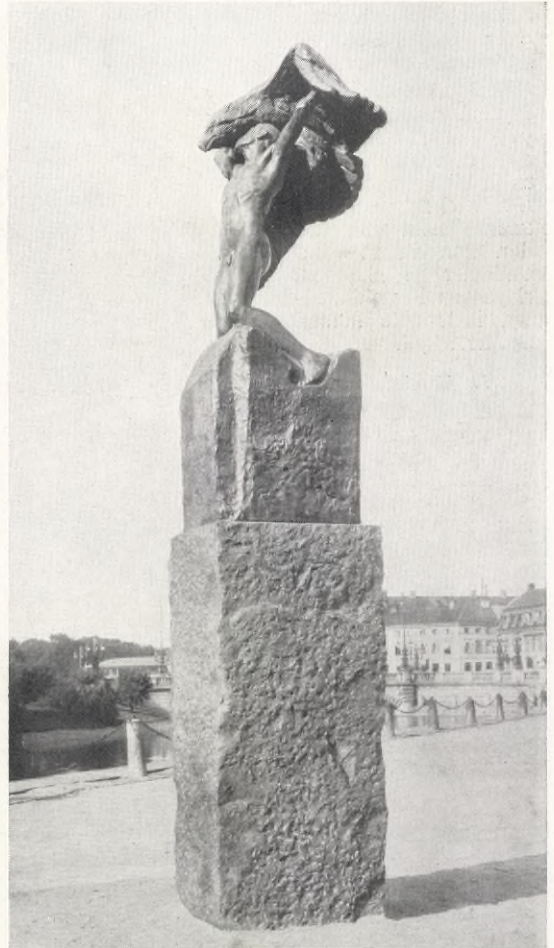
James Kjellman.

En byst af skådespelaren Gustaf Fredrikson har i dagarne fullbordats af en ung skulpttris, fru Greta Fahlcrantz. Porträttbysten, enligt hvad det uppgives den enda, som finnes af den populäre skådespelaren, kommer att till hösten utställas i Stockholm.

*

Den af fru Caroline Wijk till Göteborg skänkta afgjutningen af Milles' kända, af stark idealitet burna skapelse "Vingarne" affätktes tidigt på morgonen den 7 aug. i närvaro af gifvarinnan, ordföranden i Göteborgs stadsfullmäktige, hr A.

Foto, Jäckstrand, Göteborg. Klische: Kem. A.-L. Ernst Silfverparre, Sthlm-Gbg. CARL MILLES' "VINGARNE", skänkt till Göteborg, uppställd å Bastionsplatsen, därstädes.

Foto, Jäckstrand & Fremz, Stockholm. PORTRÄTTBYST AF GUSTAF FREDRIKSON, modellerad af Fru Greta Fahlcrantz.

Carlander, konstnären hr Carl Milles, dr A. Romdahl samt ännu några intresserade, hvilka inbjudits att öfvervara ceremonien.

Den sjuttonde internationella läkarekongressen öppnades den 6 aug. i London och betecknas på grund af den oerhörda tillslutningen, c:a 8,000 deltagare, som världens hittills största internationella möte. Alla länder äro representerade. Bland skandinaverna märkas doktorerna Essen-Möller, Madson, Mygind, Bang, Nicolayson m. fl. Den 5 aug. gaf engelska regeringen en särskild välkomståfäst för några hundra af de mest framstående kongressdeltagarne.

FRU GRETA FAHLCRANTZ.

Efter fotografien.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm-Gbg.

FRÅN 17:DE INTERNATIONELLA LÄKARKONGRESSEN I LONDON. Garden Party i Regent Park College den 7 arg.

Ejers fotografi.

Klitché: Kem. A.-D. Bengt Silfverstjärre, Skövde Gbg.

MÄRKLIGA TEGNÉRMINNEN I VRIGSTAD. Byggnaden till höger å bilden är uppförd efter ritning af Esaias Tegnér.
Text å sid. 725.

Den 4 aug. var en uppvisning anordnad ombord å det på Göteborgs redd förankrade skolskeppet "Abraham Rydberg", hvartill en del fackmän jämte några af elevernas anhöriga inbjudits. Gossarne gånv härunder vackra prof på hvad de hunnit inhämta af sjömannens yrke, och när de kommanderades upp i riggen gingo manövrerna på ett sätt som vittnade om att pojkarne där riktigt kommit i sitt rätta element. Efter bevittnandet af en del signaleringsprof m. m. dylikt gafs tillfälle för de besökande att under chefens, kommandörkapten Ernst Schaales älskvärda ciceronskap få bese det präktiga skolskeppets likaså präktiga inredning.

Det är nu den andra expeditionen som göres med den nya "Abraham Rydberg", och från Göteborg styrdes färden med de 120 st. unga sjömansämnena via Köpenhamn ut på någon tids öfningar i Nordsjön.

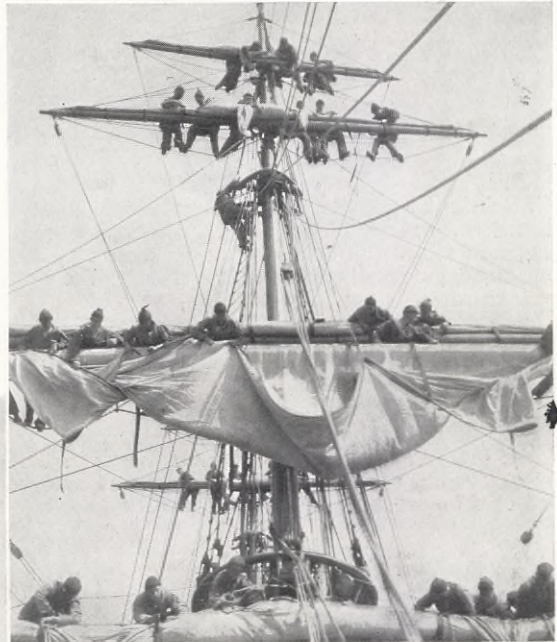
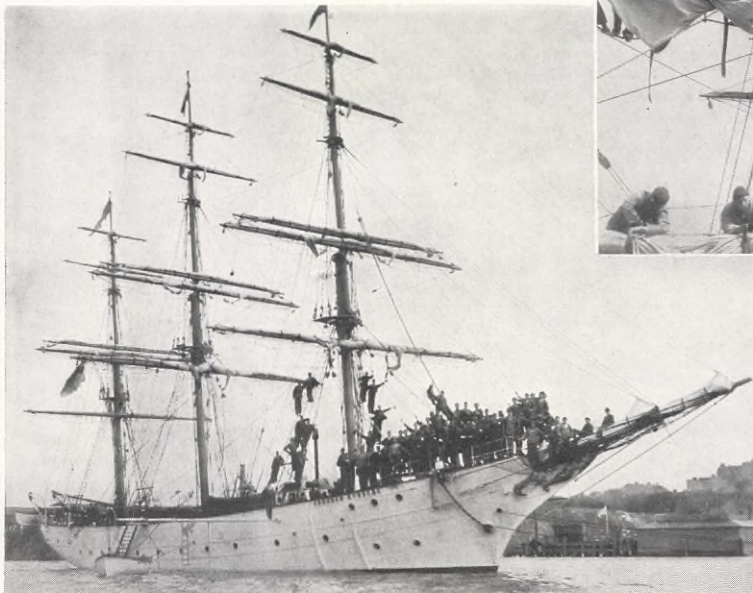

Foto. Backlund, Göteborg.

Klitché: Bengt Silfverstjärre.

UPPVISNING Å SKOLSKEPPET "ABRAHAM RYDBERG" I GÖTEBORG.

**BLIF MEDARBETARE
I HVAR 8 DAG.**

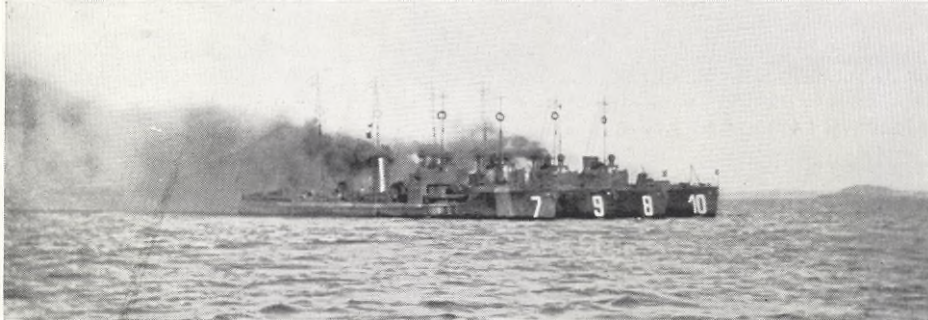
Skrif aldrig och fråga först —
tid går därvid förlorad — utan
insänd hvad Ni tror lämpar sig
för tidningen, vare sig berättelser,
uppsatser eller goda fotografier af
tilldragelser för dagen.

Foto: *Paul Lund, Göteborg.*

VÄSTKUSTESKADERN VID STENUNGSÖN. Torpedbåtsflottiljen. Text. å sid. 732.

Kliché: *Bengt Svjuersparre*

ernstförfotograf

TYSK JAGARDIVISION PÅ KUNGSBACKAFJORDEN.

Kliché: *Bengt Svjuersparre.*

En tillfällig meddelare insänder vidstående foto. af en tysk torpedjagarflottilj som under några dagar med vederbörligt tillstånd uppehållit sig å Kungsbackafjorden vid Gottskär. — Närvaron vid vår västkust af tyska krigsflottiljer af olika storlekar börjar förekomma allt oftare och för gifvetvis tanken på den opinion mot dessa besök som i Norge tagit sig lika kraftiga som oförtydbara uttryck.

Den franske konstflygaren *Chevillard* som den senaste tiden med sin halsbrytande luftakrobatik slagit Köpenhamn med häpnadsfylld beundran, anlände den 9 aug. pr aeroplan från Amagerfältet till Jägersro vid Malmö och företog där senare på dagen en del djärva uppstigningar med passagerare. Frånsett ett obetydligt missöde vid en af landningarne försiggingo samtliga flygningarne lyckligt. Då flygaren på aitonen i sitt biplan återvände till Köpenhamn medföljde prins Axel af Danmark, hvilken, själf ifrig och skicklig flygare, tidigare företagit flera uppstigningar med *Chevillard*.

Ryska pansardäckskryssaren "*Bogatyr*", hvilken f. n. är ute på en öfningsexpedition med sjökadetter, ankom den 8 aug. till Stockholm och förankrade på strömmen. Kryssaren, hvilken har samma storlek som vår under byggnad varande pansarbåt "*Sverige*", har till chef kommandör *Krinskij*.

RYSKA PANSARDÄCKSKRYSSAREN "BOGATYR" I STOCKHOLM.

Atelier Jann, Malmö.

Kliché: *Bengt Svjuersparre*

FRANSKE FLYGAREN CHEVILLARD Å JÄGERSRO VID MALMÖ.

EN SKILJSMÄSSA.

FÖR HVAR 8 DAG AF LOUISE BERGH.

HAN kände sig irriterad öfver alla gränser.

För ett ögonblick hade han stannat på den lilla balkongen, hvarifrån han i ett enda ögonkast kunde öfverblicka det vintrigt storslagna landskapet, i hvars dunkelblå eftermiddagston snöflingorna föllo hvitt och

tätt som myriader af stora, dunmjuka stjärnor.

Det var en stilla, sollös vinterdag, icke en fläkt rörde sig, allting i naturen tycktes domnad, endast snön föll och föll, kastande strimmiga ljusfläckar öfver strandslutningarna och dränkande berg och träd i sitt ymniga bomullslena puder.

Därnere i djupet låg fjärden och lyste med sin glasgröna massa igenom det sjöblå diset, som än tätnade och gaf illusion af oändlig vidd, än lika plötsligt lättade upp och lät fjärdens motsatta strandsträcka framträda tydligt klart och helt nära.

Han blef stående en liten stund vid balustraden med upplyftadt ansikte och halfslutna ögonlock för att erfara det lugnande behaget af de stora svala, nästan smeksamt mjuka flingorna mot sin panna.

Så stod han länge — en enslig, orolig människa liksom uppsugen af den ofantliga rymdens igenomnade ro. Plötsligt skakade honom en häftig rysning, han höjde de smärta axlarna och drog ett djupt andedrag, kastade en snabbt sonderande blick omkring sig och gick åter motvilligt in. Steg ned för trappan och kom in i sitt stora djupa arbetsrum, från hvars takris de elektriska mattslipade lampkloten nedsände ett mildt gyllene ljus.

Mekaniskt, af gammal vana, gick han bort till rökbordet och tände en cigarett, började ånyo med lifliga elastiska steg promenera af och an, nästan ljudlöst på den mjuka hafsgröna mattan, stannade här och hvar, betraktade flyktigt utan att se något af det eleganta rummet, föremål och pretiosa, promenerade igen. Satte sig — steg upp — kastade bort cigarettens halfrökt — tände en ny. Tändstickans ljus blossade underifrån upp öfver hans finskurna nervösa ansikte och gaf ett hastigt återsken i de klara, blåsvarta ögonen mot deras upphetsade blick.

Han stannade vid skrifbordet och satte sig uttröttad, höjde pannan mot handen för att erhålla lindring för de oroliga tankarna. Den elektriska bordlampan lyste mot hans hand med den smala släta guldringen och på det svarta hårets silverstrimor.

— Skiljas! Skref hans tanke gång på gång med kolossala svarta bokstäfver för hans blick. — Skiljas! Skiljas! Skiljas!

Bara det.

Han tog ordet intill sig och synade det — kastade det vredgad och ångestfullt ifrån sig — tog upp det ånyo, höll det kvar för sin blick, sökte genomtränga och nå dess hela mening.

Omkring honom var allt tyst, men därnerifrån hördes alltjämt samma meningsfulla sysslade, som nyligen gjort honom utom sig och jagat honom ut. Nu och då öppnades en dörr — ljödo och förtonade steg och kommo tillbaka, och alltsammans koncentrerades till rummet rakt under hans.

Han lyssnade uppmärksamt på en gång plågad och intresserad, ville inte höra och kunde inte låt bli.

Nu lyftes ett tungt föremål genom huset — han lyssnade på stegen genom trappor och korridorer, hörde något sättas ned rakt under sina fötter.

Han för häftigt ihop af ljudet och sökte samla sig. Skulle det ske redan idag! Verkligen ske! Den tidiga kvällen, som därute blånade mot natt, inträngande med sina skuggor i de höga, djupa fönstren,

nådde öfver honom med sin vemodiga stämning och fyllde hans bröst med obestämda kval.

Stridiga känslor och tankar, ord som bytts, episoder som utspelats gled i orolig böljegång genom hans själ med växlande skugga och ljus — alltsammans jäktande och beklämmande som när molnen i härskaror jaga fram öfver himlen, kastande sina flyende, obeständiga skuggor öfver haf och land.

Snart allena!

Snart fri!

Leken, som han lekt, medryckt och djärf, mynade plötsligen ut i en epilög af allvar; landet som han tänjt på, men icke velat lossa, låg plötsligen brustet; strängen som hvilat klanglös och stum så länge inom honom, började åter vibrera, starkare och starkare för hvarje stund som förgick. Den sjöng om ett förgånget ur det innersta af hans hjärta — sjöng högt om henne, den enda, den förgätna, hustrun som han älskat och tillbedt, och som han lidit och njutit livets djupaste strid och lycka tillsammans med för att slutligen — en gång för långesedan — känna henne så nära, så oumbärligt nära, så organiskt nära som fågeln sin vinge.

Var det hans skuld allena att han förlorat förfästet — eller låg felet djupare: i hans ödesdigra impulsiva temperament, som icke fann någon motsvarighet hos henne — eller naturen som ett tvingande behof efter förnyelse?

Hvad hade han gjort? Roat sig under tidsåskådningarnes liberala beskydd — i hopp likväl att hans öje skulle förbli en hemlighet. Hvarför hade hon icke kunnat följa med och bagatellisera som han — hvarför skulle han aldrig så länge han lefde, kunna glömma hvad han *den dagen* sett i hennes öga? En ångest så djup, en sorg så sublim, att den lik som i ett slag uppenbarat för honom, hur orubbligt hon trott på honom, hur djupt han sjunkit, och hur oläkligt säradt hennes hjärta blifvit af den oförberedda upptäckten, att hon icke var den enda, icke ens den andra, utan blott en af de många kvinnorna i hans lif. Och så hennes ord, nående honom som en vemodig hviskning, susande som ett afsked från hjärta till hjärta: — Nu kan jag icke vara med längre. Men huru hon sedermera ändå försökt att stanna och öfvervinna, besluten att hjälpa honom tillrätta igen, att lojalt stå vid hans sida gent emot världen och i det längsta fylla sin plikt.

Där hade han kunnat börja från början igen, om icke lifvet vore en evig fortsättning af något redan påbörjadt — en ständigt vållande flod af tillfälligheter, som endast de starkaste karaktärerna förmå behärska.

Men han var ingen stark karaktär.

Han hade icke bestått profvet.

Och nu var det försent.

Ljuden därnerifrån hade småningom saktat af som då något när sin fullbordan, och nu rådde en djup bidande stillhet.

Hans hufvud hade sjunkit ned mellan händerna — därinne trängdes minnena allt flera och flera och genom hans bröst foro stötvisa skälfningar som af tillbakahållen gråt.

Plötsligt väcktes han af ett oväntadt ljud och reste sig instinktivt rak.

Ett mjukt fras af kjolar och välkända steg hördes närma sig, och hans hustru trädde ur trappans skugga in i rummets milda klart gyllene ljus.

Han betraktade henne stelt och undrade, då hon gick öfver golfvet i det stora rummet, ignorerande hans närvaro som om han ej funnits. Han följde hufvudets och gestaltens nobla modellering, uppfångade i en sökande blick, att ringarna ännu sutto kvar på den blomlika lilla handen.

Det var som om hennes inträde fört med sig en ännu djupare tystnad i rummet och ända till taket fyllt det med deras hjärtans smärtsamma och beklämmande stumhet.

Icke en förklaring mera — ingenting.

Främlingar nu — de två som varit de mest förtrogna, som hört hvarandra till inför människor och inför Gud.

Han hörde henne stanna i angränsande rum och låsa upp ett litet skåp, hvori hon gömde några familjsouvenirer — därpå en stillhet som om hon länge betraktat något, kanske till afsked sett sig omkring — och stegen närmade sig änyo.

Hennes ansikte lyste så sällsamt blekt, de harmoniska ännu sköna dragen och den bortvända blicken, som undvek att möta hans utstrålade en sådan stillsam, sorgsen höghet, att han icke vågade närma sig, icke tala, icke med en rörelse förråda sin närvaro.

Han såg henne gå och gå förbi, en ångestfull känsla sammansörde hans bröst. Han kände i detta ögonblick med förfärande tydlighet hur hon med hvarje steg tog något med sig, som aldrig kunde ersättas — de förlutna åren, jämbördigheten, glansen, värdet af den enda verkligt genomgripande kärleken i hans lif.

Därute hade det upphört att snöa och kvällshimlen stod lik en mörkblå, stjärnströdd infattning mot rutorna.

Hur ofta hade de icke tillsammans härnere i det djupa rummet sett stjärnorna tändas däruppe i det blå — alla årets stjärnor: vårens ensliga och bleka, sensommarens ljusa och stilla, höstens skiftande stora och klara. Vinterkvällens tindrande och skarpa...!

Han stannade hastigt sin rastlösa promenad och blef likblek.

Det dofva, taktmässiga ljudet af hästhofvar mot snön nådde hans öra och upphörde plötsligt — dörren slogs upp — man bar något tungt i hallen därnere — en isande pust från en öppnad ytterdörr skar en sval brisgata genom rummets milda atmosfär.

Gode Gud, hon lämnade honom!

Besinningslöst störtade han ned för trapporna — ytterdörren från nedre hallen stod öppen, och i det hvita månljusa landskapet såg man ett förspändt ekipage, kusken och ett par tjänarinnor.

Han passerade hallen, knackade brådskande på hustruns dörr, som stod på glänt och steg in utan att vänta på svar.

Hon stod redan med hatten på, iklädd en mörk resdräkt. På en stol låg pälsen vårdslöst kastad öfver karmen, uppbrottets trista oordning gaf sina spår åt det ljusa, vackra rummet, från hvilket själen redan tycktes ha flytt.

Hon ville kasta pälsen öfver armen, fly honom, skynda förbi, men han ställde sig i hennes väg, och ömt, nästan bedjande tog han plagget från hennes arm för att hjälpa henne. Han sökte skyggt och snabbt hennes blick, glad att icke möta den, tryckte darrande och oskickligt det varma plagget öfver hennes axlar, kände doften från hennes kläder och hår, den starka, ousägliga strömmen mellan två varelser, som dock en gång älskat hvarandra öfver allt på jorden.

Han följde henne ut, artigt som från en bjudning, svepte en mjuk pläd kring hennes knän, såg att hon hade det bra, uppehöll sig vid småsaker endast för att få vidröra henne, längre vara i hennes närhet.

Kusken hade redan stigit upp, tjänarinnorna hade

dragit sig några steg tillbaka. Han hörde dem sakta snyfva, begråta skilsmässan från en god matmor. Han såg henne böja sig fram och nicka emot dem till farväl — nicka stumt och stilla som om hon icke mera kunnat finna några ord.

Han lutade sig in i kupén och sökte genomtränga det beslöjade dunklet öfver hennes ansikte.

— Säg mig ett enda ord, innan du lämnar mig! hviskade han upprördt, i det han grep den lilla behandskade handen och tryckte den mot sina läppar, mot sitt bröst.

Till svar hörde han endast som en susning för sitt öra hennes flämtande andedräkt. Mildt men bestämdt sköt hon honom tillbaka, och de små beslutsamma händernas vidrörande kändes som en smärtsam smekning.

Därpå drog hon raskt till sig kupédörren. Ett ögonblick lutade hon sig fram som för att hviska något, men vände änyo öfvervåldigad bort ansiktet. Han uppfångade ett litet ljud, liknande ett hjärtas kvidan — därpå bjällrorernas klockrena klang under hästarnas rörelser, och ekipaget gled mörkt och glänsande bort i det hvita, allvarliga landskapet.

Därinne var det så besynnerligt tomt och stilla som om ett hjärta stannat, som om en död nyss burits ut. Han gick ur rum i rum, jagadt och rastlöst, stannade obeslutsam och kastade spörjande blickar genom de öppna dörrarna, vandrade rundt, kom åter och åter tillbaka till hennes öfvergifna rum med dess ännu blomlika doft — dess sista minne af sin ägarinna.

Ensam!

Fri!

Efter eget val.

Hon tomhet öfver alla gränser bemäktigade sig honom.

Han satte sig ned på stolen vid hennes tomma säng och kastade en blick däri med ett uttryck i sitt ansikte som om han kastat en blomma i en graf.

Därpå skyndade han upp i sitt afskilda rum, stängde omsorgsfulltdörrarna så att inga ljud skulle tränga ut — och han, den leende, den öfverlägsne, som lektdjärvalekar med många kvinnoöden, sjönk på knä vid minnet af en enda och betäckte sitt ansikte för att dölja att han grät.

TENNISMÄSTAREN HERR GUNNAR SETTERVALL UNDER TÄFLAN PÅ SÄRÖ (mot herr Kempe).

Ett i tennisspelets historia sannolikt unikt moment: spel under parasoll.

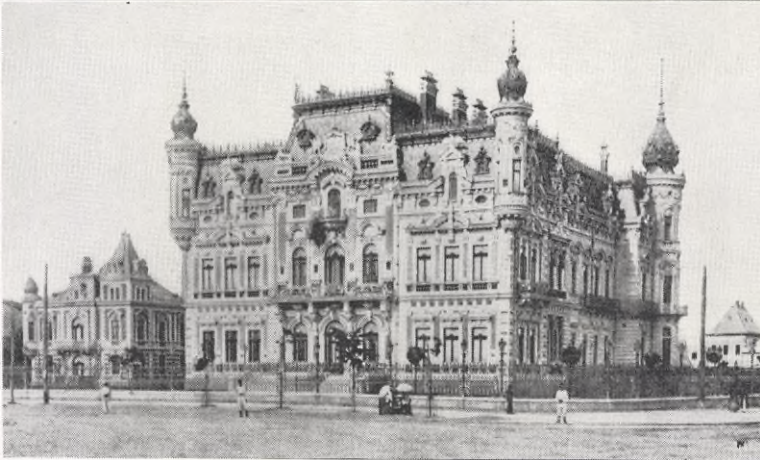
Amatörfotograf

FREDSKONFERENSEN I RUMÄNISKA UTRIKESMINISTERIET.

Ministerpresidenterna 1. Majorescu (Rumänien), 2. Venizelos (Grekland), 4. Pašitch (Serbien), 3, 5, 6. Bulgarska delegerade.

Det andra Balkankriget har nu fått sin afslutning genom det öfver all förväntan snabba fredsslutet i Bukarest den 6 aug. Freden, som tillfört de allierade makterna betydande fördelar på Bulgariens bekostnad, an-

ses hafva framtvingats af Rumäniens energiska politik, understruken af hotet om Sofias besättande af rumäniska trupper. Bulgarien har gifvit efter på alla punkter och de nya gränserna ha fastställts i enlighet med de allierades senaste förslag eller på grundvalen af att Bulgarien får Xanthi och Strumitza, medan Kavala, Istip, Kotschana och Radovitsch tillfalla de allierade.

RUMÄNISKA UTRIKESMINISTERIET.

Ufver fotograf.

KAVALA, den omstridda staden vid Egeiska hafvet, som nu tillfaller Grekland.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöqvistsparre, Sthlm. Gbg.

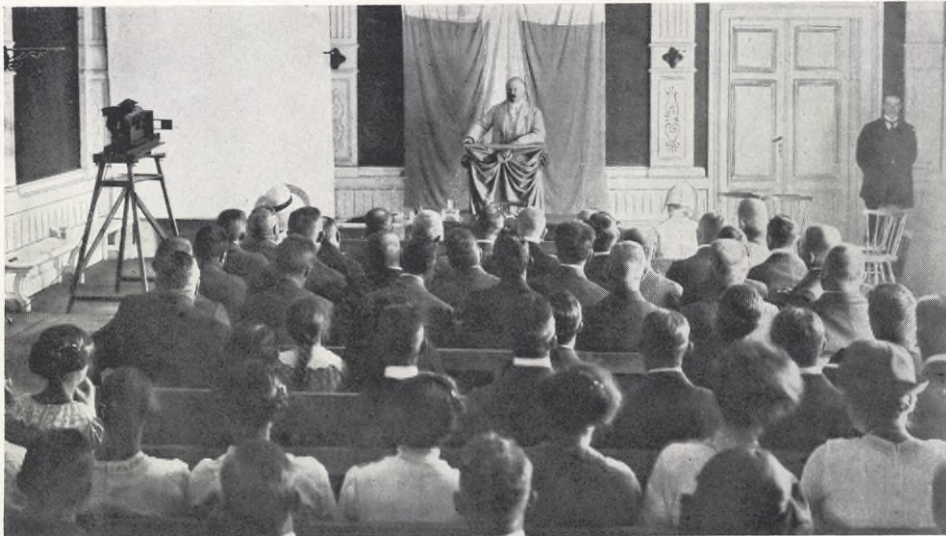

Foto. Th rin, Åtvidaberg

STATSRÅDET ADELSWÄRD ÖPPNAR KURSEN I TRÄDGÅRDSANLÄGGNINGSKONST Å ADELSNÄS TRÄDGÅRDSSKOLA.

Kliché: Bengt Sjöverspårre.

En kurs i trädgårdsanläggningskonst för trädgårdskonsulenter och läns-trädgårdsmästare, den första i sitt slag i Sverige, har den 4—7 aug. hållits vid Adelsnäs trädgårdsskola, Åtvidaberg. Kursen som öppnades af statsrådet frih. Th. Adelswärd, räknade ett 60-tal deltagare från alla delar af landet. Föredragshållare hafva varit bl. a. professor L. I. Wahlman, direktör Rud. Abelin, arkitekterna W. Klemming och Ester Claesson m. fl.

FRÅN STUDENTMÖTET I STRÄNGNÄS: Fr. vänster: Prof. E. Billing (studentrörelsens i Sverige v. ordf.), resesekreterare C. Hallström, docent K. B. Willman, past. S. Thysell.

...matiefotografi

BAUTASTEN ÖFVER UTEBLIFVEN INLANDSBANA.
"Här vila förhoppningarne på inlandsbanan".

Kliché: Bengt Sjöverspårre.

Den 28 juli—3 aug. har i den på historiska minnen rika malarstaden Strängnäs hållits *det femte svenska studentmötet med kristligt program*. Mötet var besökt af mer än 100 delt., däraf 30 kvinnliga, hvilka alla voro inlogerade i folkskoleseminariet. Föredrag och diskussioner höllos hvarje dag öfver ämnen af religiös art. Bland talarne märktes prof. E. Billing, Rodhe, Kolmodin samt bisk. Eklund.

*

Vi återgifva härmed en unik bild, en fotografi af den bautasten, som rests med anledning af de grusade förhoppningarna på inlandsbanan i Klarälfsdalen. Stenen står några meter från landsvägen mellan Ekshärad och N. Ny samt ungefär $\frac{3}{4}$ mil norr om Ekshäradskyrka och lär vara rest af en jägmästare i närheten. Stenen har i orten väckt stort uppseende.

*

Text till bild å sid. 728.

Under dagarne den 3—7 aug. har på Västkusten utförts *krigsöfning* med kustflottan, sjökrigsskoleafdelningen och Göteborgsafdelningen. Äfven en

del af kustsignalväsendet har deltagit i öfningen. Högste befälhavaren öfver kustflottan vice amiral W. Dyrssen har tjänstgjort som ledare. Enligt förutsättningarna för manövern skulle en fiendtlig röd styrka, betydligt starkare än den blå försvarande flottan söka sätta sig i besittning af en god ankarplats på västkusten i och för landsättning af trupper. För den blå hemmaflottan skulle det gälla att till hvarje pris hindra företaget samt uppsöka och tillintetgöra den från Nordsjön kommande fiendtliga transportflottan. Efter det häftiga strider i farvatten mellan Skagen och svenska kusten utkämpats, aflästes manövern den 7 aug. med, i stort sedt, fullständig seger för den försvarande styrkan, hvilken dock köpt framgången med förlusten af sin pansareskader.

Befälhavaren för blå styrka har varit divisionschefen för kustflottans fjärde division kommandören greve H. Hamilton och för röd styrka kommandören N. E. Anckers.

Efter öfningarnes slut samlades hela flottan på Askeröfjorden innanför den vackra Stenungsön och kvardrojde där till den 11 aug. då nya öfningar vidtog. Prins Vilhelm deltog ombord å "Urd".

LACROSSE-SPEL Å STADION.

Öfverst:
GRUPP AF DE
ENGELSKA LA-
CROSSE-SPELAR-
NE PÅ BESÖK I
STOCKHOLM.

Nederst:
LACROSSE-SPEL.

H. S. DA STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klubb: Kem. A.-B., Inomt Silfversparra, Sköm.-Gbg.

Under sistförlutna vecka arrangerade Djurgårdens I. F. å Stadion i Stockholm tvenne uppvisningar af det engelska Lacrosse-spelet, för hvilket ändamål två engelska lag dit inbjudits.

Detta bollspel, som lär härstamma från Canada, synes vara ett mellanting mellan tennis och fotboll. Tvenne lag (med 12 spelare i hvarje) spela mot hvarandra och stå vid spelets början uppställda icke såsom vid fotboll på hvar sin halva af planen utan parvis, spelare vid motspelare, såsom vid vattenpolo. I planens midt står ett par, i fyrkant rundt om detta 4 andra par, i spelplanens midtlinje de 6 öfriga paren, 3 på hvardera sidan, och till sist 2 målvakter omarkerade. Sedan bollen (en rätt liten gummiboll) från centrum försatts i spel, fångas den af spelare i fiskhålsliknande rackets och "passas" från spelare till spelare för att till sist skjutas mot mål. Det är tillåtet att springa med bollen i racketen och att medelst slag fånga bollen från motståndarens racket.

I idrottsligt afseende torde detta spel stå rätt högt så tillvida, att det utvecklar stor snabbhet. Situationerna vexla också hvarje ögonblick så hastigt, att åskådarna knappt kunna följa med, i synnerhet som bollen är så liten, att den på en större tällingsplats är svår att se. Tvifvelsutan fordras också för detta spel både fyndighet och beslutsamhet, men i dessa afseenden torde det dock stå efter såväl fotboll som tennis, så olika dessa spel än sines emellan äro. Den intensitet och kraft, som fotbollspelet kräver, torde ej kunna inläggas i Lacrosse. Spelet synes emellertid i likhet med base-boll vara ett utmärkt medel för all-round-idrottsmän att komma i god form. För spelare själva torde det vara mycket underhållande, men ty-

vär är det nog intet spel för en skådelysten publik. Det hela går alltför hastigt, på en liten stund kunna en massa mål göras, som därför icke ge intryck af att, såsom vid fotbollspelet, vara ett resultat af en intensiv ansträngning af naturligtvis framförallt kroppslig men äfven intellektuell art. Att spelet ej är någon attraktion för den stora publiken fick den arrangerande klubben, som stod den ekonomiska risken för uppvisningarna, också på ett kämbart sätt erfaras. Stadion var sorgligt ödsligt vid den andra matchen.

De spelande lagen besutto synbarligen stor färdighet, i synnerhet det segrande, men det är tydligt, att något kritiskt bedömande ej här kunnat törekomma af brist på sakkunskap, då ju spelet för oss är alldeles nytt.

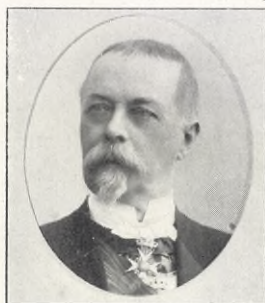
Spelet torde för ingen del vara ofarligt. Benen äro visserligen icke såsom vid fotboll utsatta för någon risk, men så mycket mer de öfre kroppsdelarna, speciellt hufvudet, trots de använda skyddsmedlen. Nu är att märka, att dessa matcher voro uppvisningar, som väl icke spelades med sådan frenetisk ifver, som om det gällt spännande sluttäfflingar i exempelvis ett fotbollsmästerskap. Liksom för att demonstrera att spelet långt ifrån är ofarligt, inträffade just vid den första uppvisningen, att det ene målvakten fick två tänder utslagna af en hård boll. Måhända var detta en sällsynt otur. Långt farligare äro nog själva racketslagen för spelarens hufvud; man tänke sig blott en verkligt afgörande och hetsig täflan i analogi med våra hårdare fotbollsmatcher.

Den svenska sportverlden bör emellertid bringa Djurgårdens I. F. sin hönör för det antagligen med ekonomisk förlust för-
enade initiativ detta idrottssällskap tagit.

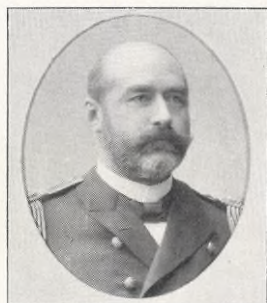
G. Å.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å sicca sidan.

C. G. A. TAMM.
Friherre. F. d. Öfverståthållare.
Stockholm. — 75 år 10 Aug.*

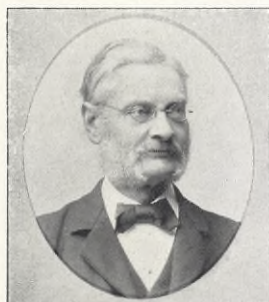
C. G. W. BREZNER.
F. d. Kommandör. — Sthlm.
70 år 5 Aug.*

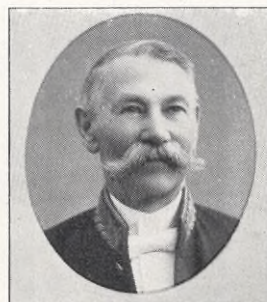
G. A. NYBLÆUS.
Generalmajor. — Sköfde.
60 år 14 Aug.*

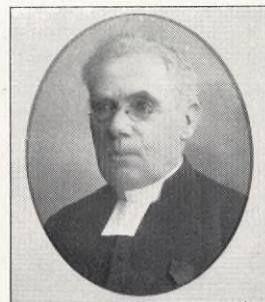
R. DE LA GARDIE.
Grefve. Laneshöfd. — Malmö.
55 år 7 Aug.*

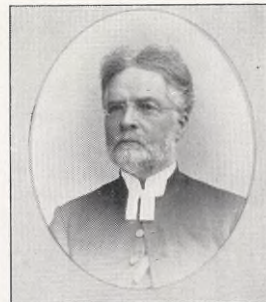
C. H. STAPELMOHR.
F. d. Kamrer vid Sthlms stads
brandf.-kontor. — 75 år 7 Aug.

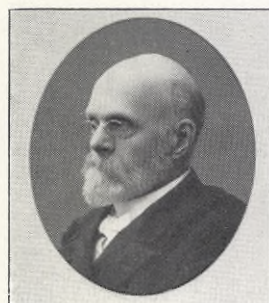
C. S. EKELUND.
F. d. Postmästare. — Gefle.
75 år 7 Aug.

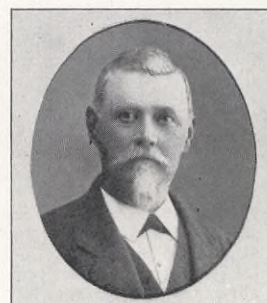
J. A. TUNBERG.
Kontr.-prost. Kyrkoh. —
Ullervad. 70 år 5 Aug.*

A. LUNDQVIST.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Gryt. — 70 år 14 Aug.

A. E. LUNDBERG.
Ingeniör. — Fabrikör. — Stock-
holm. — 75 år 4 Aug.*

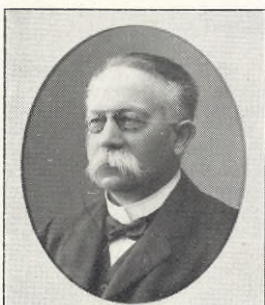
E. LINDSTRÖM.
Juvelerare. — Söderköping.
65 år 13 Aug.*

P. T. BERG.
Öfveringeniör. V. Gen.-konsul.
Stockholm. — 60 år 30 Juli.*

C. A. STEENMARK.
Bankdirektör. — Nyköping.
50 år 7 Aug.*

F. W. ÅMARK.
F. d. Rektor. Upsala.
70 år 15 Aug.*

G. A. GUSTAFSON.
Professor — Kristiania.
60 år 8 Aug.*

K. T. MOLL.
Lektor — Stockholm.
60 år 8 Aug.*

K. S. J. NORÉN.
T. f. Öfverläkare. — Hernö-
sand. 60 år 22 Juli.*

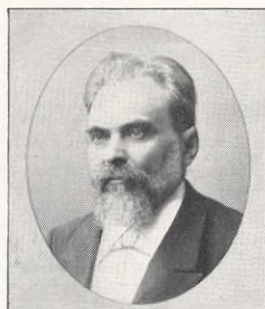
* Data å nästa sida.

G. J. COYET.
Kammarherre. Godsegare.
Torup. — 60 år 5 Aug.*

G. H. BERGH.
Häradshöfding. — Linköping.
60 år 7 Aug.*

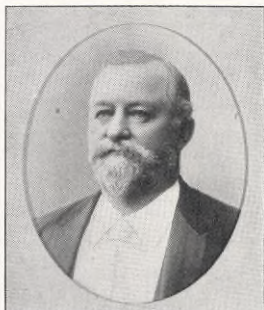
L. DANSTRÖM.
Redaktör. — Halmstad.
60 år 6 Aug.*

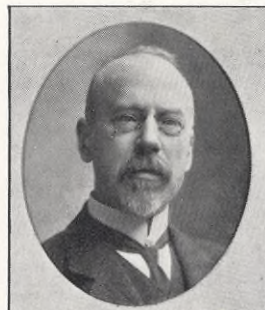
K. K. SÖRENSEN.
Rådman. — Stockholm.
50 år 31 Juli*

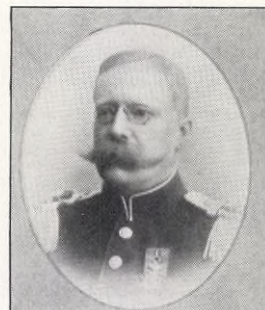
G. W. R. VON SCHÉELE †.
Kammarherre. Godsegare.
Kilanda. — F. 34. † 25 Juli.*

C. L. KOLLBERG †.
Sjökapten. — Halmstad.
F. 37. † 31 Juli.*

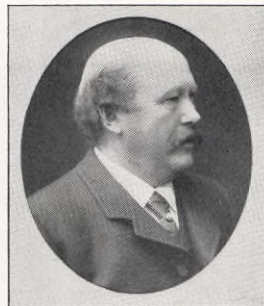
J. SVENSSON †.
Professor. — Lidingön, Sthlm.
F. 52. † 2 Aug.*

C. A. F. WALLGREN †.
Fältintendent. — Stockholm.
F. 59. † 17 Juli.*

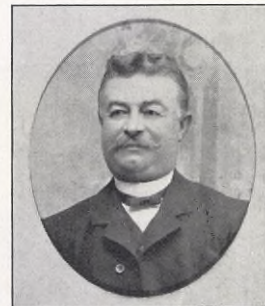
L. J. Z. LEKSELL †.
Kyrkoherde. — Björkskog.
F. 40. † 9 Juli.*

F. O. PETERSON †.
Byggmästare. — Göteborg.
F. 45. † 10 Aug.*

C. M. P. SCHEFFER †.
F. d. Kapt. Godseg. Komm-man.
Färdala. — F. 50. † 24 Juli.

A. NELSON †.
Handlande. — Varberg.
F. 58. † 18 Aug.

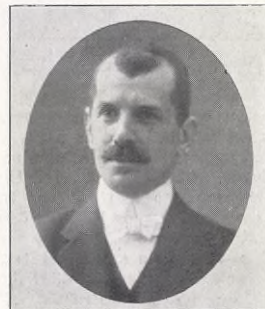
G. W. LOKRANTZ †.
Ingeniör Godsegare. — Sip-
persta. F. 41. † 22 Juli.*

A. ANDERSSON †.
Landtbrukare. — Backgården.
F. 42. † 24 Juli.*

M. LÖNNERGREN †.
Grosshandlande. — Malmö.
F. 51. † 24 Juli.

L. FÜRSTENBERG †.
Grosshandlande. — Göteborg.
F. 64. † 28 Juli.

GUSTAF ADOLF TAMM. U-löjtn. v. Lifreg. drag.-kär 58, afsked 65, bruksdisp. 65—84, konsult. statsråd 84, finansminister 86—88, överståthållare 88—02. Led. af Ridd. o. ad. 65—66, led. af Riksd. A. K. 70—72, 76, led. af F. K. 86—89, 01—09. Ordf. i tuberkuloskomm. sedan 05, i Sv. nat.-ören. m. tuberk. till 12. Ordf. i fullm. i Jernkontoret. Ridd. o. komm. af K. M. O. komm. m. st. K. V. O. Biografi o. helsides-portr. ärg. III: 13.

WALDEMAR BRETZNER. Sek.-löjtn. v. K. Flott. 65, löjtn. v. Skårg.-art. 72, löjtn. v. K. Fl. 73, kommandör 97, afsked 99. Chef i Ekipegedep. v. stat. i Stockh. 92—94, chef i Exercis o. u. befälssk. derst. 94—97, suppl. i Krigshöfr. 96—99. Chef i Marinerövalintendantid. 97—99.

GUSTAF NYBLÆUS. U-löjtn. v. Verml. reg. 74, v. Lifreg. hus.-kär 75 major v. Kronpr. hus.-reg. 99, öfv.-löjtn. v. Skån. drag. reg. 02, öfverste o. sek.-chef i Lifreg. hus.-reg. sedan 04; generalmajor o. inspektör i kavalleriet 13. Led. af Krigsvet.-akad.

ROBERT DE LA GARDIE. U-löjtn. i Sk. drag.-reg. 79, major 07. Gods-egare å Bollerups egendom 98—03 o. innehade derunder en del kom. o. allm. uppdrag; bosatt å egen gård i Ystad 03—09, därunder stadsfullmäktig jämte ett stort antal kommunala uppdrag m. m. Landshöding i Malmöhus län sedan 09. Ordf. i styr. i Alnarps landtbl. o. mej.-inst. samt i Malmö-Trelleborg o. Hvellinge-Skanör-Falsterbo jernv. a.-b. Led. af styr. i Lif- o. brandförsäkr.-a.-b. Skåne. Inspektör i realskolan i Malmö. Ordf. i Baltiska utställn. styr. m. m. Hedersled. af K. Fysiografi. sällsk. i Länd.

AUGUST TUNBERG. Stud.-ex. 69, prestex. 71, prestv. 72, past.-ex. 83, kyrkoh. i Ulervad 88, prost i Mariestads kontr. 03. Inspektör v. Mariestads elem.-lärov. i H. 98. Komm. nämndordf. 84, landstingsman 85—86, ordf. i beredd.- o. tax.-nämnderna. Styr.-led. i Löfvensköldska stift. hush.-skola o. understödsfond.

AUGUST LUNDBERG. Afg. fr. Filipstads bergskola 58, fr. Tekn. inst. 63. Egen kortfabrik fr. 63, delegare i kortfabriken A. Boman fr. 66, ensam inneh. sedan 79. Startade 91 Svenska Vinfabr. a.-b. som upphörde 07. Sedan 25 år led. af Sv. slöjdfören. styr.

EMANUEL LINDSTRÖM. Innehar sedan 04 juvelerareaffär i Söderköping. Led. af stadsfullmäktige, byggn.-nämnd, kyrko- o. skolråd; brand- och ordf. i stadens handtv.-fören., en af hundramännen i sparbanken. Bildade 87 Söderköpings skyttegille, landstombsbefälh. 89; vid senaste skytterisdag Östergötlands ombud.

FORSTEN BERG. Afg. ex fr. Tekn. elem.-skolan i Norrköping 74, fr. Tekn. högskolan 78, anst. v. Finspångs bruk 78—79, v. Carnegie Steel Co. i Pittsburg 79—89, öfvering. v. Homestead steel works 89—02; sedan sistn. är bosatt i Stockholm o. teku. repres. i United States steel corp. i Europa. För. Statas vice gen.-konsul i Stockholm sedan 09.

CARL STEENMARK. Intr. i Riksbankens tjänst 83, kamrer vid dess kontor i Falun 99, verkst. styr.-led. v. kontoret i Nyköping sedan 09.

FREDRIK ÅMARK. Stud.-ex. 63, fil. dr. 72; lärov.-adj. 71, rektor i Enköpings h. allm. lärov. 89—09; folkskoleinsp. 78—95. V. ordf. i skolrådet, Stadsfullm. i Enköping 87—08, ordf. 87—02; landstingsman 91—06. Led. af två folkskolekomm., led. af läroverkskomm. 99—02, led. af Sv. kyrkans diakonstyr. 10. På sin tid ordf. i sparbanken. Numera bosatt i Upsala.

GABRIEL GUSTAFSSON. Fil. lic. 89, konservator v. Bergens mus. hist. antikvar. afd. 89, professor i arkeologi o. chef i Kristiania arkeolog. mus. sedan 1900. Led. af Vitt-, hist.- o. ant. akad. Biografi o. hels.-portr. i ärg. X: 26.

TOM MOLL. Stud.-ex. 72, fil. dr. 88, lektor v. h. reallärov. å Normalm 92. Läroverksråd 05—10. Utg. ett flertal läroböcker i fysik m. m.

KARL NORÉN. Stud.-ex. 83, med. lic. 96. Efter skilda läkareförordn. asylläkare v. Upsala hospital 05; tf. öfverläkare v. Hernösands hospital sedan 10.

GUSTAF COYET. Eg. egendomarne Torup o. Rönneholm i Malmö. län. Kammarjunk. 82, kammarherre 84. Kommunalordf. sedan 76, landstingsman. V. ordf. i styr. i Malmö-Genarps jernv. a.-b., ordf. i lokal-fören. i Stefanstorps o. Klagerups sockerfabriker.

HJALMAR BERGH. Stud.-ex. 72, hoifr.-ex. 75, e. o. not. i G. hoifr. s. å tf. domh. 78—90, v. häradshöfd. 79, tjänstgi. i G. hoifr. 87; häradshöfd. i Vifolka Valkebo o. Gullbergs doms. sed. 90.

LUDVIG DANSTRÖM. Stud.-ex. 73, redaktör i tidn. Halland 75, dess utg. 88, egare 90—98. Led. af Halmstads stadsfullmäktige 95, af dess be- redd.-utsk. 96; sedan flera år stadsfullm. v. ordf. På sin tid led. af drät- selkamm. o. dess ordf. Led. af landstinget, led. af Riksd. F. K. sedan 07.

KARL SÖRENSÉN. Stud.-ex. 82, hoifr.-ex. 90, tjänstgi. de följ. åren h. Sv. hoifr. Stockh. råd.-rätt o. såsom bitr. å domh.; anst. v. Stockh. stads byggn.-nämnd 92—98, å Riksbankens ombudsn. exp. 93—05; aktuarieman. 04, arkivarie s. å., stadsnot. 05, allt v. Stockh. rädningsrätt; rådmän i Stock- holm sedan 08.

GOTRIK VON SCHÉELE †. U-löjtn. v. Dalreg. 56, i armén 58, afsk. 65. Hofintendent 68, förestånd. i Stat. landtbl.-skola å Kålanda 70, led. af K. Landtbl.-akad. 77, hedersled. 11. På sin tid v. ordf. i Hush.-sällsk., komm.-ordf. Kammarherre 89. Synnerligen främstående agronom.

LUDVIG KOLLBERG †. Sjökapit. o. ångb.-befälh.-ex. 55. Blef efter att några år ha seglat på Medelhafvet, anst. v. Hallands ångb.-a.-b. samt var befälh. å olika dess ångare 61—84, då han blef bolagets huvudredare och qvarstod till 07. På sin tid led. af stadsfullmäktige samt direktör o. ordf. i hamnstyr.

JOSEF SVENSSON †. Stud.-ex. 73, veterinär. 79, distr. vet. 82, adj. v. Veterinärinst. 90, professor derst. i histol. pat. anatomi o. bakteriologi 93. Utg. afhandl. samt jemte prof. J. Venerholm "Handbok i hushjurens sjukdomar" (92). Led. af K. Landtbl. akad. På sin tid led. af olika kommittéer.

AUGUST WALLGREN †. Stud. ex. 78, u. löjtn. i Vestmanl. reg. 81, reg. intendent v. Hells. reg. 84, fältintendent af 2 gr. 02, af 1 gr. 06, fördeln. intendent v. IV arméfördeln. sedan 11.

JOHAN (JANNE) LEKSELL †. Stud.-ex. 62, prestv. 65, past.-ex. 69, kyrkoherde i Björkskog sedan 79; folkskoleinsp. 82. Kommunalt anlitad. Skicklig trädgårdssodlare.

FRANS PETERSON †. Började egen byggm.-verksamhet 70, hvilken sedermera utvecklats till en ledande ställning inom Göteborg; har sålunda uppiört ett stort antal offentl. byggnader. Led. af Göteborgs stadsfullmäktige 05—12, af drättselkammaren 01—11; led. af styr. i Rob. Dicksons stift., led. af länets sparbankstyrelse på sin tid; led. af k. kommittén i uta rbetande af ny byggm.-stadga i rikets städer.

GABRIEL (ELVIL) LOKRANTZ †. Stud.-ex. 57, afl. landtmät. ex. tjänstgi. som komm. landtm. i Norrland, ing. vid Bergslags-jernv. och var stat.-insp. till 87 då han inköpte Sipersta egendom i Vestm. län. Mång- årig led. af kyrko- och skolråd, ordf. i komm.-stämman, hufvudman i länssparbanken.

ANDERS ANDERSSON †. Eg. egendomen Backgården i Skarab. län. Ordf. i komm.-stämma 83—12, mångårig led. af skolråd o. dess v. ordf., af direktionen i länslasarettet i Lidköping; en af stiftarne af Saleby brandst.-bolag o. dess ordf.; led. af hushålln.-sällsk. o. inneh. af dess jub.-medalj. Landstingsman sedan 79, led. af Riksd. A. K. 94—05.

En fotograf.

Den FÖROLYCKADE ENGELSKA MILITÄRFLYGAREN ÖFVERSTE CODY.

T. v.: Olycksplatsen vid Aldershot. — T. h.: Öfverste Cody (X).

Klichéet Bengt Silfverström.

Den engelske militärflygaren, öfverste Cody, företog den 7 aug. i samband med de pågående truppanövrerna i Aldershot en flygfärd, vid hvilken de passagerare medföljde en löjtnant Evans, vid indiska armén. Under färden exploderade motorn och maskinen störtade ner från en höjd af 200 meter. Båda de ombordvarande ljöto en ögonblicklig död.

Med öfverste S. F. Cody förlorar den engelska flygkonsten en af sina bästa representanter, känd icke blott som en skicklig och utomordentligt djärf flygare utan äfven som framgångsrik flygmaskinskonstruktör. Född amerikan, men sedan ett flertal år bosatt i England och där naturaliserad, var han en af de första, som ägnade sina krafter åt flygproblemets lösning.

INNEHÅLL

Professor Ulrik Quensel (biografi och helsidesporträtt). — Bilder från Västrikströket. — Tyska örlogsfartyg i svenska fartyg. — Rysk pansardräcksryssare i Stockholm — Franske konstflygaren Chevillard flyger i Malmö. — Kulturhist. byggn. — Skolskeppet Abraham Rydberg. — Milles "Vingarne" afläckes i Göteborg. — Porträttbyst af Gustaf Fredriksson — Internationell läkarekongress i London. — Kurs i trädgårdsanläggningskonst — Kristliga studentmötet i Strengnäs. — Inlandsbanan. — Veckans sportevenement — Svenska porträtt i utländska samlingar. — Veckans porträttgalleri — En skilsmässa. Ber. af Louise Bergh.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.